

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Strona przeciwna: VR

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 i art. 32 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych rozpatrywane w świetle zasady pewności prawa i art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uznaniu – bez dodatkowych warunków, w sądowym postępowaniu co istoty sprawy toczącym się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia i dotyczącym zobowiązania, którego instytucję kredytową pozbawiono na mocy podjętego w tym drugim państwie środka służącego reorganizacji – skutków drugiego środka służącego reorganizacji, mającego na celu przeniesienie zwrotne tego zobowiązania na instytucję kredytową z mocą wsteczną od dnia przypadającego przed wszczęciem omawianego postępowania, jeżeli skutkiem tego uznania jest pozbawienie z mocą wsteczną instytucji kredytowej, na którą przeniesiono zobowiązanie na mocy pierwszego środka, legitymacji biernej w toczącym się postępowaniu, co podważa orzeczenia sądowe wydane już na korzyść strony powodowej w ramach tego postępowania.

(¹) Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden – Niemcy) – WS / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-505/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen – Artykuł 54 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Zasada ne bis in idem – Artykuł 21 TFUE – Swobodny przepływ osób – Czerwona nota Interpolu – Dyrektywa (UE) 2016/680 – Zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych zawartych w takiej nocie]

(2021/C 278/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WS

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

1) Artykuł 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie dnia 26 marca 1995 r., w związku z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również art. 21 ust. 1 TFUE w związku z art. 50 karty należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie tymczasowemu zatrzymaniu przez organy państwa będącego stroną Układu między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen w dniu 14 czerwca 1985 r., lub organy państwa członkowskiego osoby, której dotyczy czerwona nota opublikowana przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej (Interpol), na wniosek państwa trzeciego, chyba że w prawomocnym orzeczeniu sądowym wydanym w umawiającym się państwie lub państwie członkowskim stwierdzono, że proces tej osoby zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku, odpowiednio w państwie będącym stroną tego układu lub w państwie członkowskim, za te same czyny, na których opiera się ta czerwona nota.

- 2) Przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW w związku z art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r., i z art. 50 karty należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przetwarzaniu danych osobowych zawartych w czerwonej nocie wydanej przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej (Interpol), dopóki nie zostanie wykazane, poprzez prawomocne orzeczenie sądowe wydane w państwie będącym stroną Układu między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen w dniu 14 czerwca 1985 r. lub w państwie członkowskim, że w odniesieniu do czynów, na których opiera się ta nota, ma zastosowanie zasada *ne bis in idem*, pod warunkiem że takie przetwarzanie spełnia wymogi przewidziane w tej dyrektywie, w szczególności jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego przez właściwy organ w rozumieniu art. 8 ust. 1 tej dyrektywy.
- 3) Piąte pytanie prejudycjalne jest niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 maja 2021 r. – ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (C-552/19 P) / Europejski Bank Centralny

(Sprawy połączone C-551/19 P i C-552/19 P) (¹)

[Odwołanie – Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRM) oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Artykuł 18 – Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Warunki – Podmiot znajdujący się na progu upadłości lub zagrożony upadłością – Stwierdzenie przez Europejski Bank Centralny (EBC) sytuacji znajdowania się na progu upadłości lub zagrożenia upadłością – Akt przygotowawczy – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2021/C 278/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołania: ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (C-552/19 P) (przedstawiciele: początkowo O. Behrends i M. Kirchner, Rechtsanwältin, a następnie O. Behrends)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: początkowo E. Koupepidou i G. Marafioti, pełnomocnicy, których wspierał J. Rodríguez Cárcamo, abogado, a następnie E. Koupepidou, G. Marafioti i R. Ugena, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Europejski Bank Centralny: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, K.-P. Wojcik i A. Steiblytė, a następnie D. Triantafyllou, A. Nijenhuis i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Żądanie Komisji Europejskiej, by Trybunał zastąpił rozumowanie przedstawione w pkt 34 postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 maja 2019 r., ABLV Bank/EBC (T-281/18, EU:T:2019:296) oraz w pkt 34 postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 maja 2019 r., Bernis i in./EBC (T-283/18, niepublikowanego, EU:T:2019:295), będących przedmiotem odwołań, zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.